

สิริรส เจริญรัตน์ 2555: ผลกระทบทางนันทนาการด้านชีวกายภาพบางประการและระดับการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้: กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (อุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว) สาขาอุทยาน นันทนาการ และการท่องเที่ยว ภาควิชาอนุรักษ์วิทยา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภวรรณ ฐานะกาญจน์ พงษ์เขียว, Ph.D. 111 หน้า

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบทางนันทนาการ การรับรู้ของผู้มาเยือนต่อผลกระทบทางนันทนาการ และกำหนดระดับการเปลี่ยนแปลงที่ยอมรับได้ของผลกระทบทางนันทนาการด้านชีวกายภาพบางประการ ในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน โดยเก็บข้อมูลผลกระทบทางนันทนาการด้านชีวกายภาพบางประการ จาก 9 ตัวชี้วัด คือ 1) ร่องรอยการกร่อนของดิน 2) ปริมาณรากไม้โผล่พื้นดิน 3) ปริมาณพีชคลุมดิน 4) ร่องรอยความเสียหายของลำต้นไม้ใหญ่ 5) ร่องรอยการหักเห็ดกิ่งไม้ ใบไม้ 6) ปริมาณขยะ 7) ร่องรอยการเดินออกนอกเส้นทาง 8) ความขุ่นของน้ำ และ 9) ของแข็งแขวนลอยในน้ำ บริเวณแหล่งนันทนาการทางธรรมชาติ 3 แหล่ง คือ บ้านกร่างแคมป์ เขาพะเนินทุ่ง และน้ำตกป่าละอู ทำการเก็บข้อมูลในฤดูแล้งและฤดูฝน เก็บข้อมูลการรับรู้ของผู้มาเยือนต่อผลกระทบทางนันทนาการด้านชีวกายภาพบางประการด้วยแบบสอบถาม จำนวน 417 ตัวอย่าง และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance)

ผลการวิจัยพบว่า ในพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ต่างกัน ปริมาณพีชคลุมดินและปริมาณรากไม้โผล่พื้นดินในสังคมพืชป่าดิบแล้ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 47.293$; $P\text{-value} = .000$ และ $F = 8.700$; $P\text{-value} = .000$) ปริมาณพีชคลุมดินและปริมาณรากไม้โผล่พื้นดินในสังคมพืชป่าดิบเขา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 16.310$; $P\text{-value} = .000$ และ $F = 3.153$; $P\text{-value} = .048$) และในฤดูกาลแตกต่างกัน ปริมาณพีชคลุมดินบริเวณเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ ในสังคมพืชป่าดิบแล้งและป่าดิบเขา ปริมาณพีชคลุมดินบริเวณลานกางเต็นท์ ความขุ่นของน้ำ และของแข็งแขวนลอยในน้ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -3.235$; $P\text{-value} = .001$, $t = -3.336$; $P\text{-value} = .000$, $t = -4.343$; $P\text{-value} = .000$, $t = 5.752$; $P\text{-value} = .005$ และ $t = 10.435$; $P\text{-value} = .000$ ตามลำดับ) ในส่วนผลการศึกษารับรู้ผลกระทบทางนันทนาการด้านชีวกายภาพบางประการ พบว่า ผู้มาเยือนส่วนใหญ่รับรู้แหล่งนันทนาการเกิดผลกระทบทางนันทนาการในระดับปานกลาง และจากผลการศึกษาพบว่าเฉลี่ยการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ทั้ง 9 ตัวชี้วัด